

РЕШЕНИЕ

№ 3664

гр. София, 02.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 12.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **2049** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба вх.№ Е-13-273-48/14.07.2021г. по описа на КЕВР от [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] 9009, район В. В., В. Т. –Е, [улица], представлявано заедно от всеки двама членове на УС А. А. К., Г. К. и Р. Г. Л., чрез юриконсулт В. В. срещу Решение Ж-432/17.06.2021г. на КЕВР, с което на [фирма] са дадени задължителни указания в 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да възстанови захранването с електрическа енергия за вилен имот в [населено място], обл. Д., м. Поляните, ул. №4, № 63, собственост на И. В. И. и в седмодневен срок след изпълнение на посочените указания да предостави на КЕВР доказателства за извършените действия.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е издадено при допуснати съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалноправните разпоредби, както и при несъответствие с целта на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява. от процесуалния му представител юрк. В. е постъпила молба, в която заявява, че поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на претендираното от процесуалния представител на насрещната страна възнаграждение. Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание се представлява от юрк. Н., който оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като

неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното от процесуалния представител на жалбоподателя възнаграждение.

Заинтересованата страна – И. В. И. – в съдебно заседание не се явява и не се представлява. Представя писмено становище по същество, като излага аргументи за неоснователност на жалбата на [фирма]

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по жалба с вх. № Е-11И-00-19/10.09.2021 г., подадена от заинтересованата страна И. В. И. срещу [фирма]. В жалбата се възражава срещу спирането на подаването на електрическа енергия към вилен имот в [населено място], обл. Д., м. Поляните, ул. № 4, № 63.

Жалбата е подадена до КЕВР, поради което и на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 от 01.10.2021 г. е изпратена на електроразпределителното дружество за извършване на проверка по компетентност в съответствие с Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на [фирма].

От дружеството е постъпило становище на 09.11.2021 г. Посочено е, че в [фирма] са получавани възражения относно липсата на захранване към имот в [населено място], м. Поляните. Извършени са проверки, като са изпратени писмени отговори до И. И..

При извършените от електроразпределителното дружество проверки е установено, че И. И. е клиент на [фирма] с клиентски № [ЕГН] за следните обекти: обект „гараж“ с абонатен № [ЕГН] на адрес: [населено място], [улица]; обект с абонатен № [ЕГН] на адрес: [населено място], обл. Д..

На 24.06.2021 г. от И. И. е подадено искане с вх. № 5790434/24.06.2021 г. за възстановяване на електрозахранването на обект, находящ се в [населено място], м. Поляните. От електроразпределителното дружество е извършена проверка на място, при която е установено, че посоченият имот е без електрозахранване. Направена е справка в информационната система на дружеството, като не е установено наличие на партида за електрическа енергия за посочения имот. Предвид този факт, клиентът е уведомен за необходимостта от представяне на документи за заплатена електрическа енергия, удостоверяващи съществуването на партида и абонатен номер за имота.

На 19.07.2021г. от И. И. е подадена жалба с вх. № 5816764/19.07.2021г. Клиентът е информиран за становището на дружеството с писмен отговор изх. № 5816764/17.08.2021г.

На 24.08.2021г. от лицето е подадена втора жалба с вх.№ 5862426/24.08.2021г.

От електроразпределителното дружество е извършена повторна проверка в базата данни, като не е установено наличие на партиден номер за посочения имот. Няма данни и лицето да е било в договорни отношения с дружеството за посочения имот. Посочено е, че от приложения от клиента договор за продажба на общински имот от 10.08.1995 г. е видно, че статутът на недвижимия имот е земеделска земя и няма описана постройка.

Извършена е проверка от КЕВР. Установено е, че И. притежава договор за продажба на общински имот от 10.08.1995 г., съгласно който е собственик на ПИ с идентификатор пл. № 985, с площ 500 кв. м. в землището на [населено място], м. Поляните. Със Заявление с вх. № 5790434/24.06.2021 г. е поискано възстановяването

на електрозахранването за обект, находящ се в [населено място], м. Полянците. От лицето са предоставени фактура № 0004846/27.04.1995 г. за платена електроенергия за абонатен № 38662, снимков материал на сваления електромер с № 7303016, както и молба за заплащане на изразходваната енергия по този електромер.

Изготвен е Доклад вх. № Е-Дк-1299/16.12.2021 г. от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“. Прието е, че описаният по-горе имот е бил присъединен към електроразпределителната мрежа на [фирма]. Прието е, че от представената фактура 0004846/27.04.1995г. е видно, че на обекта е имало консумация на електроенергия, която е заплащана. Посочено е, че сваленият електромер по номер съответства на записания по номер във фактурата за плащане на електрическа енергия.

На основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ, вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 на електроразпределителното дружество с Решение № Ж-432/17.06.2021г. на КЕВР са дадени следните указания: в 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да възстанови захранването с електрическа енергия за вилен имот в [населено място], обл. Д., м. Полянците, ул. №4, № 63, собственост на И. В. И. и в седмодневен срок след изпълнение на посочените указания да предостави на КЕВР доказателства за извършените действия.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 13, ал. 9 от ЗЕ, от лице, имащо правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В настоящия случай се установява, че Решение № Ж-432/17.06.2021г. е постановено от компетентен държавен орган, в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона. Оспореното решение е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган – КЕВР, в рамките на правомощията му. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. Спазена е процедурата по провеждане на административното производство.

Решението отговаря на изискванията за писмена форма по общата норма на чл. 59, ал.1 АПК, като съдържа всички реквизити по чл. 59, ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. Решението съдържа мотиви и фактически установявания на органа – издател на акта. Решението е издадено с посочено правно основание – 22, ал.1 от ЗЕ, във връзка с чл.147, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейности в енергетиката.

Не е налице съществено процесуално нарушение във връзка със срока за

постановяване на акта. Съгласно чл. 22, ал. 4 ЗЕ „при жалби по ал. 1, т. 1, 2 и 3, включително подадени по ал. 2, когато не е постигнато доброволно уреждане на спора или при отказ на страна от доброволно уреждане, комисията взема решение по жалбата в срок два месеца след получаването ѝ. Този срок може да бъде удължен с още два месеца, ако естеството на спора налага събиране на допълнителни данни и информация от комисията. Със съгласие на жалбоподателя удълженият срок може да бъде продължен с още два месеца“. В случая жалбата срещу акта е постъпила в КЕВР на 10.09.2021 г., а решението е постановено на 29.12.2021 г. Видно е, че в случая същото е постановено след изтичане на законоустановения двумесечен срок, като липсват на данни за удължаването му по изр. трето от разпоредбата със съгласието на жалбоподателя. Съгласно нормативната уредба, в случая няма основания да се приеме, че срокът по чл. 22, ал. 4 е преклузивен. С оглед на това следва да бъде съобразено, че съгласно трайната съдебна практика съществено е процесуалното нарушение, което е повлияло на съдържанието на акта или е ограничило правото на защита на неговия адресат. В настоящия случай не е налице нито едно от двете. Постановяването на акта след законоустановения срок за това не преклудира възможността на органа да се произнесе по жалбата и в същото време не се е отразило по същество на волеизявлението му. Освен това актът е мотивиран, следователно адресатът му е запознат с основанията, които са обусловили конкретното разпореждане, а от друга страна, правото на защита на жалбоподателя е упражнено с подаването на жалба срещу него, която е предмет на настоящото съдебно производство.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са визирани в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета.

Оспореното решение е постановено при спазване на материалния закон.

В случая предмет на спор между страните е обстоятелството дали процесният имот е присъединен към електроразпределителната мрежа на [фирма] и съответно извършено ли е неоснователно прекъсване на захранването към него от дружеството.

Съгласно чл. 122, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката „лицензиантите са задължени да осигуряват надеждно, качествено и непрекъснато снабдяване на клиентите освен в случаите на спиране и прекъсване на снабдяването при: 1. извършване на планови или аварийни ремонти на преносната и разпределителната мрежа; 2. определен от компетентен държавен орган ограничителен режим за ползване на електрическа енергия, топлинна енергия и природен газ; 3. неплащане на дължими суми; 4. договорни нарушения на клиентите, за които такава санкция е приложима“. Следователно в цитираната норма изчерпателно са изброени законните основания за спиране снабдяването на клиентите с електроенергия, като липсата на някое от тях води до извод за незаконосъобразно неизпълнение на задълженията на лицензиантите.

Според чл. 24, ал. 1 от Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на [фирма], [фирма] има право да

прекъсне или ограничи преноса на електрическа енергия с писмено предизвестие от 7 (седем) дни, в случай че битов ползвател в срок от 10 (десет) дни и стопански ползвател в срок от 3 (три) дни не изпълни което и да е свое задължение, произтичащо от тези Общи условия или от подписаните допълнителни споразумения между страните, включително при забава в плащането на дължимите суми за електрическа енергия, констатирано нарушение, което не е отстранено, или при надвишаване на предоставената мощност.

Съдът приема, че не е налице основание за приложението на чл. 24, ал. 1 от Общите условия, тъй като в административната преписка не се съдържат доказателства, от които да се направи извод, че са изпълнени изискванията на тази норма. Следователно за електроразпределителното дружество е възникнало задължението по чл. 122, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, цитиран по-горе.

От събраните в административното производство доказателства се установява, че жалбоподателят е собственик на ПИ с идентификатор пл. № 985, с площ 500 в. м. в землището на [населено място], местност Полянците. От И. е подадено заявление за възстановяване на електрозахранването на обект, находящ се в [населено място], местност Полянците. От електроразпределителното дружество е направена проверка на място, при която е установено, че имотът е без електрозахранване. При извършена проверка в информационната система на електроразпределителното дружество е констатирано, че не е налична партида за електрическа енергия за посочения имот. Лицето е уведомено, че следва да представи документи, удостоверяващи съществуването на партида и абонатен номер за посочения имот. От И. са представени договор за продажба на общински имот, молба за откриване на партида, Фактура № 0004846/27.04.1995 г. за платена електроенергия за абонатен № 38662, както и молба за заплащане на изразходваната енергия по този електромер. Съдът приема, че от И. са били представени безспорни доказателства, от които е видно, че в имота е консумирана и заплатена електрическа енергия, и които позволяват за се направи безспорен извод, че за имота е съществувала партида за електрическа енергия, както и абонатен номер, т. е. имотът на И. е бил присъединен към електроразпределителната мрежа на Н. „Електроснабдяване –район В. още през 1995г. сега [фирма].

От представените от заинтересованата страна документи е видно, че е платена електроенергия за абонатен № 38662, който погрешно е посочен в оспореното решение като номер на демонтирания електромер. Съдът приема, че погрешно посочения номер като номер на електромер в административния акт на КЕВР не представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като не води до промяна на крайния извод на административния орган и не е пречка да бъде разбрана волята на административния орган, обективизирана в оспореното решение. В тази връзка изложените възражения в жалбата са неоснователни.

От съставения Констативен протокол № 6190384/29.06.2021 г., се установява, че се касае за електромер № 7303016, с показания на СТИ 00225 kW, който е демонтиран. Видно от приложения снимков материал, електромер № 7303016 е за абонатен № 38662 / лист 44-52 от делото/. В констативен протокол № 6190384 от 29.06.2021г. /лист 29 от делото/, изготвен от служители на [фирма] изрично е посочено, че има снимков материал. От представената от заинтересованата страна И. фактура

0004846/27.04.1995 г. е видно, че е платена електроенергия за абонатен № 38662 с количество 300 kW. Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че в представената фактура липсват данни, от които да може да се установи, че същата е издадена за консумирана във вилен имот [населено място], обл. Д., м. Полянците, собственост на И. И., електрическа енергия. Посоченият във фактурата абонатен номер съответства на абонатния номер, отбелязан върху електромера на снимките, представени към подаденото от И. заявление за възстановяване на захранването в посочения имот. Обстоятелството, че във фактурата абонатният номер е посочен като номер на електромер не е пречка да бъде установено, че плащането е направено именно за посочения в заявлението на заинтересованата страна имот.

Поради изложеното се налага извод, че е налице незаконосъобразно преустановяване на захранването на процесния имот и неизпълнение от страна на електроразпределителното дружество на задълженията му по предоставената му лицензия и Наредба № 3 от 21.03.2013 г. Изложеното обосновава незаконосъобразността на отказа на дружеството за възстановяване на електрозахранването поради липсата на осъществено присъединяване на имота.

В случая е неприложим редът за присъединяване по Глава Втора от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи.

Налице е хипотезата на чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, според който, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, разноси се дължат и на заинтересованата страна, но такива не са заявени, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба вх.№ Е-13-273-48/14.07.2021г. по описа на КЕВР от [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] 9009, район В. В., В. Т. –Е, [улица], представлявано заедно от всеки двама членове на УС А. А. К., Г. К. и Р. Г. Л., чрез юрисконсулт В. В. срещу Решение Ж-432/17.06.2021г. на КЕВР, с което на [фирма] са дадени задължителни указания в 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да възстанови захранването с електрическа енергия за вилен имот в [населено място], обл. Д., м. Полянците, ул. №4, № 63, собственост на И. В. И. и в седмодневен срок след изпълнение на посочените указания да предостави

на КЕВР доказателства за извършените действия.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] 9009, район В. В., В. Т. –Е, [улица], представлявано заедно от всеки двама членове на УС А. А. К., Г. К. и Р. Г. Л., да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: